

www.biblijski-vjernici.com

www.biblijski-krscani.com

www.messagehub.info

www.vjerujznaku.com

8. POGLAVLJE FILADEFIJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3, 7 - 13

"I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov. Onaj koji otvara, a nitko ne zatvara; koji zatvara, a nitko ne otvara.

Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti: jer malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju Riječ i nisi zatajio Moje Ime.

Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim.

Budući da si očuvao Riječ o Mojoj postojanosti, i Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji.

Gle, dolazim uskoro! Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac.

Onoga tko pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga Svojega i odande neće više nipošto izići. I napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga, novog Jeruzalema koji silazi s neba od Boga Mojega, i Ime Moje novo.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

FILADEFIJA

Filadelfija je bila 120 kilometara jugoistočno od Sarda. Bio je to drugi po veličini grad u Lidiji. Izgrađen je na nekoliko brežuljaka u poznatom vinogradarskom predjelu. Njegovi su novčići na sebi imali glavu Bakha i lik Bakhante (svećenice Bakha). Stanovništvo grada obuhvaćalo je Židove, kršćane židovskog porijekla i obraćenike iz poganstva. Grad je trpio česte potrese, a ipak je potrajao najdulje od sedam gradova Otkrivenja. Zapravo, ovaj grad još uvijek postoji pod turskim imenom Alasehir ili Grad Božji.

Lik otkovan na novčićima ukazuje da je božanstvo grada bio Bakho. Dakle, Bakho je isto što i Ninus ili Nimrod. On je "oplakivani", iako većina nas misli o njemu u smislu razuzdanih gozbi i pijančevanja.

Kako ovo prosvjetljuje naše umove? Evo novčića s bogom na jednoj strani i svećenicom ili proročicom na drugoj. Dakle, bacite novčić. Je li bitno kako padne? Ne, nikako, i dalje je isti novčić. To je rimska religija o Isusu i Mariji.

Ali ne mislimo samo na Rim. Ne, ne postoji samo velika bludnica. Zasigurno ne, jer je ona svojim bludništvima postala majka. Njezine su kćeri sada novčići istog otkovanog lika. Tamo su, s jedne strane novčića, prikazali proslavljanje Isusa, a s druge strane također imaju svoju svećenicu ili proročicu i ona piše svoja crkvena vjerovanja, dogme i članke vjere i prodaje ih ljudima za spasenje insistirajući da ona i samo ona ima istinsko svjetlo.

Kako je upečatljiva činjenica da je ovo doba okarakterizirano novčićem. Jer majka i kćeri, sve kupuju svoj put k nebu. Novac je, a ne krv, kupovna cijena. Novac je, a ne Duh, sila koja ih pokreće naprijed. Bog ovoga svijeta (mammonu) zaslijepio je njihove oči.

Ali njihova će postupanja u smrti uskoro završiti jer ovo je doba u kojem Duh viče: "Gle, dolazim uskoro!" Da, dođi uskoro Gospode Isuse!

DOBA

Filadelfijsko je crkveno doba trajalo od 1750. do oko 1906. godine. Ovo je doba zahvaljujući imenu grada nazvano dobom bratoljublja, budući da Filadelfija znači "bratska ljubav".

GLASNIK

Glasnik ovom dobu bez sumnje je bio John Wesley. John Wesley bio je rođen u Epworthu, 17. lipnja 1703. godine i bio je jedno od devetnaestero djece rođenih Samuelu i Susanni Wesley. Otac mu je bio kapelan u Anglikanskoj crkvi, ali više je nego vjerojatno da je religiozni obrat Johnova uma bio utemeljen više na uzornom životu njegove majke nego na teologiji njegovog oca. John je bio briljantan učenjak. Baš dok je bio u Oxfordu on i Charles postali su dio skupine koja je primjenjivala duhovno proslavljanje na temelju iskustvenog življenja istine, umjesto postavljanja doktrine kao mjerila. Zacrtili su duhovni vodič za djela, kao što je davanje siromašnima, posjećivanje bolesnih i onih u tamnicama. Zbog toga su nazvani metodistima i drugim podrugljivim nazivima. Dakle, John je bio dovoljno prožet svojom vizijom potrebe za religijom za narode svijeta da je otišao u Ameriku (Georgiju) kao misionar među Indijance. Na svom putu prema tamo otkrio je da su mnogi putnici na brodu bili moravijanci. Jako ga se dojmila njihova krotkost, mir i hrabrost u svim okolnostima. Njegov napor u Georgiji, usprkos samoodricanju i napornom radu, nije uspio. Vratio se u Englesku vičući: "Otišao sam u Ameriku obratiti Indijance, ali o, tko će obratiti mene?"

Natrag u Londonu ponovo je sreo moravijance. Peter Boehler bio je taj koji mu je pokazao put spasenja. Bio je istinski nanovoroden, uvelike na zaprepaštenje i očiti gnjev svoga brata, Charlesa, koji nije mogao razumjeti kako je takav duhovan čovjek kao John mogao reći da prije nije bio ispravan s Bogom. Međutim, nedugo nakon toga, i Charles je također bio spašen milošću.

Wesley je sada počeo propovijedati Evanđelje za onim propovjedaonicama u Londonu kojima je prije imao pristup, ali su ga uskoro izbacili. U to je vrijeme dobro poslužio svom starom prijatelju Georgu Whitefieldu jer je pozvao Johna da dođe i pomogne mu propovijedati na terenu gdje su tisuće slušale Riječ. Wesley je isprva bio skeptičan da bi trebao propovijedati na otvorenom, a ne u građevini, ali kad je vidio mnoštva i vidio djelovanje Evanđelja u sili Duha, svim se srcem okrenuo takvom propovijedanju.

Djelo je uskoro poprimilo takve razmjere da je počeo slati brojne laike da propovijedaju Riječ. Ono je izgledalo kao paralela Pedesetnici gdje je Duh skoro preko noći podigao ljude sa silom da propovijedaju i naučavaju Riječ.

Postojao je nasilan otpor njegovom radu, ali Bog je bio s njima. Djelovanja Duha su bila moćno očitovana i često bi takav duh osude obuzeo ljude da bi oduzeo njihovu snagu i oni bi padali na zemlju plačući u velikoj tjeskobi nad svojim grijesima.

Wesley je bio izuzetno snažan čovjek. Za sebe kaže da se ne može sjetiti da se osjećao potišteno ni petnaest minuta otkako je rođen. Nije spavao više od šest sati dnevno, ustajao je na vrijeme da bi počeo propovijedati u pet praktično svaki dan svoje službe, propovijedao je do četiri puta u jedan dan, tako da je godišnje imao prosječno više od 800 propovjedi.

Putovao je više tisuća milja, kao i njegovi putujući propovjednici koji su Evanđelje nosili blizu i daleko. Zapravo, Wesley je godišnje na konju proputovao oko 7000 kilometara.

Bio je vjernik u Božju silu i molio se za bolesnike s velikom vjerom i divnim rezultatima.

Mnogi su njegovi sastanci doživjeli očitovanje Duhovnih darova.

Wesley nije bio za organizaciju. Njegove su kolege imale "Ujedinjeno društvo" koje je bilo "društvo ljudi koji imaju obličje i traže silu pobožnosti, ujedinjeni da bi se zajedno molili, da bi primili riječ opomene i da paze jedan na drugog u ljubavi da bi mogli pomoći jedan drugome poraditi oko spasenja". Jedini uvjet za one koji su ulazili bilo je da trebaju biti od onih "koji su imali želju bježati od srdžbe što će doći i biti spašeni od svojih grijeha". Kako je vrijeme odmicalo izradili su striktni skup pravila za korištenje u samodiscipliniranju za dobro svojih duša. Wesley je uvidio da bi se nakon njegove smrti pokret mogao organizirati i Duh ih Božji prepustiti mrtvoj formi. Jednom je napomenuo da se ne boji da će ime metodist napustiti zemlju, već da bi Duh mogao pobjeći.

On je tijekom svog života mogao steći ogromno bogatstvo, ali nije. Njegova omiljena uzrečica na temu novca bila je: "Stekni koliko god možeš, uštedi koliko god možeš i daj koliko god možeš." Kako bi čudno bilo Wesleyju vratiti se i vidjeti denominaciju koja danas nosi ime metodist. Oni su bogati - jako bogati. Ali nedostaje život i sila Johna Wesleyja.

Također bi se trebalo spomenuti da Wesley nikada nije želio graditi djelo na denominacijskim ili sektaškim osnovama. Iako je u svojim vjerovanjima bio arminijanac, nije se želio odvojiti od braće zbog doktrine. Bio je dobar kandidat za Jakova: temeljio je svoj vječni život na vjeri i djelima ili življenju života umjesto pukog prihvaćanja crkvenog vjerovanja ili doktrinarnog navoda.

John Wesley je umro u dobi od 88 godina služivši Bogu kako bi se malo ljudi čak usudilo pomisliti da bi mogli.

POZDRAV

Otkrivenje 3, 7: "I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov. Onaj koji otvara, a nitko ne zatvara; koji zatvara, a nitko ne otvara."

O, kako su lijepe te riječi. Kako je veličanstven čak i njihov zvuk. Kako je oduševljavajuće pomisliti da se sve te osobine mogu primijeniti na jednu osobu. Tko bi se usudio reći takve stvari o sebi osim Isusa Krista, Gospoda Slave? Ja vjerujem da se ključ tumačenja točno onoga što svaki od ovih divnih opisnih izraza znači nalazi u 9. stihu: "Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim." Kažem da je ovaj stih ključ zato što je o Židovima koji su se uvijek nazivali djecom Božjom na isključivanje svih drugih. Oni su razapeli i ubili Gospoda Isusa Krista. Njihovo je strašno djelo donijelo njihovu vlastitu krv na njihove vlastite glave za stoljeća. Sve zato što su odbili Isusa kao svog Mesiju što je uistinu bio. Za njih On nije bio Onaj koji dolazi ili Sin Davidov, za njih je On bio Belzebub ili neki nepravednik kojemu doliči samo uništenje. Ali nije tako. On je uistinu bio Emanuel, Bog očitovan u tijelu. On je uistinu Mesija. On je zasigurno bio kakav se *sada* predstavlja da je. Evo ga, ISTI ISUS - Isus Krist isti jučer, i danas i zauvijek. Taj Svetac posred stalaka za svijeće je isti istijani Isus koji je hodao obalama Galileje, koji je iscjeljivao bolesne, koji je podizao mrtve i koji je unatoč neospornom dokazu bio razapet i ubijen. Ali je ponovno ustao i sjedi zdesna Veličanstvu u visinama.

Židovi Ga onda nisu zvali Svetim. Ne nazivaju Ga svetim sada. Ali On je SVETAC. Psalam 16, 10: "Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu niti dopustiti da Svetac Tvoj ugleda raspadanje."

Tražili su svoju pravednost po Zakonu i gadno iznevjerili jer se Zakonom ne može opravdati ni jedno tijelo. Zakonom ni jedan čovjek ne može postati svet. Svetost je od Gospoda. 1

Korinćanima 1, 30: "Od NJEGA ste i vi u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga, i *pravednost*, i posvećenje, i otkupljenje." 2 Korinćanima 5, 21b: "Da bismo mi mogli postati *pravednost Božja u Njemu*." Bilo je Krist ili propasti, a oni su propali zato što su ga odbili.

A ljudi tog doba, kao i danas, činili su istu pogrešku. Kao što su se Židovi sklonili u sinagoškoj formi proslavljanja, tako su se u filadelfijskom dobu sklanjali u crkvu. Ne ubraja se pridruživanje crkvi. Život nije u crkvi. Život je u Kristu. "Ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni i taj je život u Njegovu Sinu. Tko ima Sina - ima život; tko nema Sina - nema života." Čovjek postaje svet po Duhu. Duh Svetosti koji je podigao Isusa iz mrtvih je Taj koji se nastanjuje u nama i Njegovom svetošću nas čini svetima.

Stoji tamo, SVETAC. I mi ćemo stajati s Njim obučeni u Njegovu pravednost, sveti Njegovom svetošću.

Dakle, ovo je šesto doba. U Božjim očima vrijeme se približava kraju. On će se uskoro vratiti. Uskoro će, dok On dolazi, izaći povik: "Okaljani neka se i dalje kalja. Pravednik neka i dalje postupa pravedno, sveti neka se i dalje posvećuje." Otk. 22, 11b.

O, tako mi je drago da moja svetost nije od mene. Drago mi je da sam u Kristu s uračunatim svim Njegovim divnim osobinama pravednosti, *da, udijeljenim meni*. Blagoslovljen Bog zauvijek!

"*Ovo govori Istiniti*." Dakle, ova riječ "istiniti" je vrlo divna riječ. Ona ne znači istiniti samo u smislu da je suprotno lažnom. Ona izražava savršeno ostvarenje ideje nasuprot njenom djelomičnom ostvarenju. Na primjer, sjećamo se da je Isus rekao u Ivanu 6, 32: "Nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego vam Otac Moj daje s neba kruh *istiniti*." Ivan 15, 1: "Ja sam *istinski* trs." Hebrejima 9, 24: "Jer Krist nije ušao u ruketvorene Svetinje, slike one *istinske*, nego u samo Nebo: da se sad pojavi pred licem Božjim za nas." 1 Ivanova 2, 8: "Jer tama prolazi i svjetlost *istinita* već svijetli."

Budući da ova riječ uistinu izražava savršeno ostvarenje nasuprot ideji djelomičnog ostvarenja kako je ilustrirano u ovim stihovima, sada može razumjeti, kao nikad prije, protutip u kontrastu s tipom i stvarnost sa sjenom. Uzmite sada primjer mane s neba. Bog je poslao anđeoski kruha s neba za Izrael. Ali taj kruh nije zadovoljio. Bio je dobar samo jedan dan. Oni koji su ga jeli sljedeći su dan bili ponovno gladni. Ako bi ostao okolo, postao bi zagađen. Ali Isus je ISTINITI kruh s neba kojeg je mana bila samo tip. I ako ikoji čovjek pojede od tog KRUHA koji je došao s neba, neće nikada ponovno ogladnjati. Ne treba se vratiti i ponovno jesti. Onog trenutka kad je pojeo, imao vječni život. Ovdje je uistinu bila STVARNOST. Više nema potrebe za sjenom. Nema potrebe za djelomičnim spasenjem. Ovdje je njegova CJELINA. Baš kao što Isus nije dio Boga, On JEST Bog.

Nitko nije mogao poreći da je Izrael imao svjetlo. Oni su bili jedini narod koji je kao nacija imao svjetlo. Bilo je to kao kad je Egipat bio toliko mračan da se moglo opipati. Ali u domovima Izraelaca bilo je svjetlo. Ali sada je došlo *istinsko* svjetlo. Isus je svjetlo svijeta. Mojsije i proroci su donijeli svjetlo pomoću Pisma koje se odnosilo na Mesiju. Stoga je Izrael imao svjetlo. Ali sada je došlo Ispunjenje svjetla i ono što je bilo samo žareća Riječ sada je buknilo u sjaju Božjem očitovanom među Njegovim ljudima. Kao što je ognjeni stup svijetlio po noći i to je bilo divno, sada su svjetlo i život bili očitovani u punini Božanstva tjelesno.

Izrael je običavao uzeti crvenu junicu i žrtvovati je na oltaru za oprostjenje grijeha. Godinu su dana grijesi krivca bili su prekriveni. Ali to pokrivalo nije moglo ukloniti želju za grijehom. Nije bila savršena žrtva. Bila je to sjena dok stvarna nije došla. Tako bi svake godine čovjek žrtvovao i svake se godine vraćao natrag jer je još uvijek imao istu želju grijesiti. Život životinje je iskupljivao za njegov grijeh, ali budući da je životinjska krv bila prolivena i bio dat životinjski život, nije se mogao vratiti na čovjeka. Da se vratio, još uvijek ne bi pomoglo. Ali kad je dan Krist, savršena zamjena, i Njegova krv prolivena, tada se život koji je bio u Kristu vratio na pokajanog grješnika i budući da je taj život bio savršeni život Kristov, bezgriješan i pravedan, tada je krivac mogao otići slobodan jer nije imao želju grijesiti. Isusov se život vratio na njega. To je ono na što se misli u Rim. 8, 2: "Zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me zakona grijeha i smrti."

Ali Židovi tamo natrag u Isusovo vrijeme nisu željeli prihvatiti tu žrtvu. Krv bikova i jaraca ništa nije učinila savršenim. To je jednom bila Božji određeni postupak. Ali sada je Krist, pojavivši se u tijelu i prolijevanjem Svoje vlastite krvi, odstranio je grijeh i tom nas je žrtvom samoga Sebe učinio savršenima. Židovi to nisu htjeli uzeti. Ali što je s tim filadelfijskim dobom i, da, s ostalim dobima također? Jesu li oni stvarno prihvatili ovu stvarnost u Kristu? Ne, nikako. Iako je Luther donio istinu opravdanja, rimska crkva i njezina istočna inačica, pravoslavna crkva, još uvijek su se držale djela. Dakle, djela su u redu, ali ona vas ne spašavaju. Ona vas ne čine savršenima. Krist ili propadate. I čak nije Krist I djela. Samo Krist. Ovo je doba započelo godine arminijanizama koje ne vjeruje u Krista kao STVARNOST. Ne pjeva o "Ništa osim krvi", jer pjeva o "Ništa osim krvi I mog vlastitog ponašanja". Dakle, ja vjerujem u dobro ponašanje. Ako ste spašeni, činit ćete pravedno. To smo već prošli. Ali dopustite mi da vam sada kažem, spasenje NIJE Isus PLUS. Ono je SAMO Isus. SPASENJE JE OD GOSPODA. Od početka do kraja, on je sve BOG. Neka Njegov život bude u meni. Neka Njegova krv bude ta koja me čisti. Neka Njegov Duh bude taj koji me ispunjava. Neka Njegova Riječ bude u mom srcu i ustima. Neka Njegove rane budu te koje me iscjeljuju. Neka to bude Isus i samo Isus. Ne djelima pravednosti koja sam ja učinio. Ne, nikako. Krist je moj život. Amen.

Osjećam da bih mogao jednostavno nastaviti dalje i dalje o ovim istinama, ali dat ću vam još jednu misao. Ona je o toj divnoj pjesmi koju je napisao A. B. Simpson:

"Jednom to bješe blagoslov,
Sad je Gospod.
Jednom to bješe osjećaj,
Sad je Njegova Riječ.
Jednom htjedoh Njegov dar,
Sad Darivatelj imam.
Jednom tražih iscjeljenje,
Sad samo Njega.

Sve u svemu zauvijek,
Isusu ću pjevati.
Sve u Isusu,
A Isus sve."

Nema ničega u ovom životu, koliko god moglo biti zadovoljavajuće, koliko god dobro i divno moglo biti, već ćete naći ukupan zbroj sveg savršenstva u Kristu. Pokraj Njega sve blijedi u beznačajnost.

"*Onaj koji ima ključ Davidov.*" Ova divna fraza slijedi i izlazi iz prethodne fraze: "Istiniti." Krist, savršeno ostvarenje, nasuprot djelomičnom ostvarenju. Evo. Mojsije je bio *jedan od* proroka Božjih, ali Isus je (poput Mojsija) bio Prorok Božji. David (čovjek po Božjem srcu) je bio kralj Izraelov, ali Isus je Veći David, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, Bog sam Bog. Dakle, David je rođen iz Judinog plemena iz kojega nije došao niti jedan svećenik, a ipak je jeo od prinesenog kruha namijenjenog svećenicima. Bio je veliki ratnik koji je pobjeđivao neprijatelja, učvršćivao narod, kao kralj je sjedio na prijestolju. Bio je prorok. Bio je divan tip Krista. Dakle, u Izaiji 22, 22 kaže: "Metnut ću mu na pleća ključ od kuće Davidove: kad otvori, nitko neće zatvoriti, kad zatvori, nitko neće otvoriti." Duh koristi ovu starozavjetnu referencu vezanu uz Gospoda Isusa Krista i Njegovu službu u crkvi. Ono što je ključ Davidov označavao u to vrijeme puka je sjena koja je sada ispunjena u Isusu koji stoji posred stalaka za svijeće. Tiče se našeg Gospoda NAKON Njegovog uskrsnuća, a ne Njegovog zemaljskog hodočašća. Ali što označava ovaj ključ? Odgovor se nalazi u POLOŽAJU ključa. On NIJE u Njegovoj ruci. Ne nosi ga oko Svog vrata. Ne nalazi se u rukama *drugih ljudi*, inače stih ne bi mogao reći da SAMO ON KORISTI TAJ KLJUČ - JER SAMO ON OTVARA I ZATVARA, I NITKO nema to pravo osim samog Isusa. Nije li to točno? Ali gdje je ključ? NA NJEGOVIH PLEĆIMA. Ali kakve veze PLEĆE imaju s njim? Pročitajte Izaiju 9, 6: "Na plećima Mu je vlast." Ali što to znači? Odgovor je ovo. Fraza "vlast na Njegovim plećima" dolazi iz istočnjačkog obreda vjenčanja. Kad je nevjesta predana ženiku ona skida svoj veo i stavlja

ga preko ženikovih pleća označavajući da ne samo da je ona pod njegovom vlašću – da je ona svoja prava prenijela na njega – da je on glava - već također da on nosi odgovornost i brigu i da je ON I SAMO ON - NITKO DRUGI - NI JEDAN DRUGI MUŠKARAC - NI JEDNA DRUGA SILA – NEMA NIKAKVO PRAVO NITI ODGOVORNOST. I to je, ljubljani, KLJUČ Davidov. Bog je, budući da je suveren, Božanskom odlukom predvidio točno tko će biti u Njegovoj nevjesti. On ju je izabrao. Nije ona izabrala Njega. On je pozvao nju. Ona nije došla sama od sebe. On je umro za nju. Oprao ju je u Svojoj vlastitoj krvi. Platilo je cijenu za nju. Ona pripada Njemu i samo Njemu. Ona je u cijelosti predana Njemu i On prihvaća obvezu. On je Njena glava jer Krist je glava Svojoj crkvi. Kao što je Sara Abrahamu nazivala gospodarom, isto je tako nevjesta sretna da je On njezin Gospod. On govori i ona se pokorava jer je to njezin užitak.

Ali jesu li ljudi obratili pozornost na ovu istinu? Jesu li cijenili Njegovu Osobu koja jedina ima potpuni suvereni autoritet nad Svojom crkvom? Ja kažem: "NE." Jer je u svakom dobu crkvom upravljala hijerarhija - svećenstvo - apostolsko naslijeđe - zatvarajući vrata milosti i milosrđa kome hoće i umjesto preuzimanja ljubavi i odgovornosti crkve, ona ju je s koristoljubivom požudom vrebala i uništila. Svećenstvo je živjelo u luksuzu dok se siromašna crkva hranila komušinama zlostavljanja. I niti jedno doba nije činilo nimalo drugačije. Svako se vezalo u organizaciju i nad ljudima postavilo upravu i predalo crkvu toj upravi. Kad su se ljudi usudili ustati, bili su brutalno obuzdani ili izopćeni. Svaka denominacija ima isti duh. Svaka se denominacija kune da ona ima ključ upravljanja crkvom. Svaka denominacija tvrdi da ona otvara vrata. Ali to nije istina. Isus, i samo Isus. On postavlja članove u Tijelo. On ih obdaruje njihovim službama. On joj stavlja darove na raspolaganje. On se brine za nju i vodi je. Ona je samo Njegovo vlasništvo i On nema druge osim nje.

Kako je ovo crkveno doba u kojem mi živimo daleko od stvarnosti. I jednog dana uskoro ovi ljudi koji tobože govore u ime crkve ustati će u ekumenskom pokretu da postave živog antikrista na čelo svoje organizacije što svrgava Gospoda i naći ćemo Njega (Krista) izvan crkve kako govori: "Evo, stojim pred vratima i kucam. Poslušajte li tko glas Moj i otvori vrata, ući će k njemu i večerati s njim; i on sa Mnom." Otkrivenje 3, 20.

Ali dopustite da kaže ovo. Naš Gospod nije poražen. Ljudi tvrde da otvaraju vrata Bogu i zatvaraju ta vrata, ali oni su lašci. Svi koje Mu je Otac dao doći će k Njemu, a onaj tko dođe Njemu nipošto neće biti izbačen van, On neće izgubiti NI JEDNOG od njih. Ivan 6, 37 – 39. I kad taj posljednji izabrani član tijela Kristova uđe, tada će se pojaviti naš Gospod.

Ključ Davidov. Nije li David bio kralj Izraela – cijelog Izraela? I nije li Isus Sin Davidov prema činjenici da će sjediti na Davidovu prijestolju u mileniju te kraljevati i vladati nad Svjom baštinom? Zasigurno. Tako, ključ Davidov označava da je Isus Taj koji će uvesti milenij. On koji ima ključeve smrti i pakla podići će svoje da bi oni učestvovali u Njegovom kraljevanju pravednosti na zemlji.

Kako je divno da naš Gospod ima sve odgovore. Uistinu, u Njemu su ispunjena sva obećanja Božja. Uistinu, time što smo U Njemu mi smo baštinici onog što je On kupio za nas.

Da, ondje On stoji, Gospod slave. Jednom kao Otac, bio je okružen anđelima, arhanđelima, kerubinima, i serafinima i svom nebeskom vojskom koja je klicala: "Svet, svet, svet je Gospod Bog nad vojskama!" Njegova je svetost bila takva da Mu ni jedan čovjek nije mogao pristupiti. Ali Ga sada vidimo u crkvi kako dijeli Svoju vlastitu svetost s nama dok nismo u Njemu postali sama Božja pravednost. Da, i ondje On stoji: "Isus, Savršeno Sve," Ljiljan iz doline, Sjajna zvijezda Danica, Najljepši od deset tisuća, Alfa i Omega, Korijen i Izdanak Davidov, Otac, Sin i Duh Sveti - Sve i u Svemu. Izaija 9, 6: "Jer, Dijete nam se rodilo, Sina dobismo; na plećima će Mu biti vlast. Ime će Mu biti: Divni, Savjetnik, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni." U Njemu je savršeno ispunjenje. Iako ga nekoć nismo cijenili, sada Ga volimo radošću neizrecivom i proslavljenom. On stoji posred crkve, a mi ćemo pjevati Njegove hvale jer je On, moćni pobjednik, glava nad crkvom koja je Njegova Nevjesta. Kupio je tu Nevjestu. Posjeduje je. Ona je Njegova i samo Njegova i On se brine za nju. On je naš kralj, a mi smo Njegovo kraljevstvo, Njegov vječni posjed.

Dakle, sjetit ćete se da sam na početku 7. stiha rekao da će nam ga 9. stih pomoći razumjeti. Nadam se da ste vidjeli što sam mislio. Isus se izložio kao Onaj koji je Sveti, Istiniti, (ili jedina stvarnost) Onaj s ključem Davidovim, Onaj koji je otvorio i zatvorio. I to je upravo istina. Te ga fraze savršeno opisuju. Ali su Židovi u Njegovom danu odbili Njega i sve što je On bio. Odbacili su svoga Spasitelja i sve što im je On značio. I takozvani kršćanin je sada učinio isto. Učinili su točno ono što su učinili Židovi. Židovi su Ga razapeli i onda se okrenuli na istinske vjernike. Takozvani kršćanin Ga je iznova razapeo i okrenu se na istinsku crkvu da je uništi. Ali Bog je istinit i On koji je nad svima će se još vratiti i kad se vrati, pokazat će tko je jedini Vladar. I kad se dokaže svijetu i sav se svijet pokloni pred Njegovim nogama, u to će se vrijeme sav svijet pokloniti pred nogama svetih dokazujući da su oni bili u pravu u svom stajanju s Njim. Blagoslovljen Bog zauvijek!

DOBA OTVORENIH VRATA

Otk. 3, 8: "Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti: jer malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju riječ i nisi zatajio Moje Ime."

Prva fraza ovog stiha "znam tvoja djela" je analizirana u ostatku stiha jer su njihova djela povezana s "otvorenim vratima", "malenom snagom", "Riječju i Imenom".

Da bi razumjeli bogatstvo značenja sadržanog u "evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti," moramo se sada sjetiti što je rečeno o preklapanju svakog doba sa sljedećim dobom. Postoji preklapanje, pretapanje ili postepeno prelijevanje, a ne nagli kraj i jasno određen početak. Ovo se doba naročito prelijeva u sljedeće doba. I ne samo da se ovo doba prelijeva u posljednje doba, već je posljednje doba u mnogo pogleda jednostavno nastavak šestog doba. Sedmo doba (vrlo kratko doba) u sebi za jedno brzo djelo sabire sve zlo svakog doba, ali i svu stvarnost Pentekosta. Jednom kada je filadelfijsko doba gotovo proteklo, laodicejsko doba brzo nastupa donoseći i ljulj i pšenicu do žetve: "Najprije svežite ljulj da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu." Matej 13, 30. Molim vas sjetite se da je sardsko doba započelo reformaciju koja se još uvijek mora nastaviti dok zrno koje je bilo posađeno na Pedesetnici ne prođe kroz potpun ciklus sađenja, navodnjavanja, hranjenja itd., dok se ne vrati upravo originalnom sjemenu. Dok se ovo zbiva, ljulj koji je bio posijan morat će proći kroz njihov ciklus i također bit požet. To je točno ono što mi vidimo da se događa. Ako možete samo razmisliti o sezonama, možete steći jako dobru sliku ovoga. Biljka koju vidite da raste u punoj snazi ljeti se iznenada čini da ide u sjeme. Ne možete točno reći kad je ljeto postalo jesen – jednostavno se postepeno prelilo u nju. Takva su doba i naročito ova dva posljednja.

Upravo ovom dobu Isus kaže: "Dolazim USKORO," 11. stih. To čini posljednje doba vrlo kratkim. Laodiceja je doba *brzoga djela*. Ono je skraćeno.

Sada ćemo se posebno zadržati na OTVORENIM VRATIMA koja nitko ne može zatvoriti. Ponajprije, želim se zadržati na otvorenim vratima kao označavanju ogromnog misionarskog napora tog doba. Pavao je novo misionarsko nastojanje za Gospoda nazvao otvorenim vratima. 2 Korinćanima 2, 12: "Kad pak sam došao u Troadu propovijedati Kristovo Evanđelje, premda su mi vrata bila otvorena od Gospoda..." Tako usporedbom citata Pisma možemo vidjeti da su ova otvorena vrata označavala najveće širenje Evanđelja koje je svijet ikad vidio.

Želim da ovdje nešto vidite. Bog radi u trojkama, zar ne? U trećem ili pergamskom dobu crkva se vjenčala s državom. Djela nikolaita postala su doktrina nikolaita. To je doba bilo OTVORENA VRATA za lažni trs. Jednom kad je bilo poduprto silom države zapravo je postalo svjetskim sustavom iako je nosilo ime kršćanin. Stoga se proširilo poput podivljale vatre. Ali sada, tri doba kasnije, nakon duge i teške borbe vjere dolaze OTVORENA VRATA istini. Riječ Gospodnja sada ima svoj dan. Naravno, peto je doba pripremlilo teren za ovaj silni pokret budući da nam je to doba dalo istraživanje, kolonizaciju, tiskanje knjiga itd.

Bilo bi divno da su ova otvorena vrata slijedila božanski obrazac Pedesetnice koji je bio izložen u Hebrejima 2, 1 - 4: "Stoga trebamo to svesrdnije pripaziti na ono što smo čuli – kako nam ne bi promaklo. Jer ako je Riječ izrečena po anđelima bila čvrsta, a svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću, kako ćemo izbjeći mi ako zanemarimo toliko spasenje? Ono koje je najprije započeo propovijedati Gospod, a nama ga potvrdili oni koji su Ga slušali, i suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, raznovrsnim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po Svojoj volji?" Dakle, znate da je ovo obrazac jer je sam Isusa tako rekao. Marko 16, 15 - 20: "I reče im: 'Idite u sav svijet i propovijedajte Evanđelje svakom stvorenju. Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen; no tko ne povjeruje, bit će osuđen. A ova će znamenja pratiti one koji vjeruju: u Moje će Ime zloduhe izgoniti, novim će govoriti jezicima, zmiје će podizati i ako što smrtonosno popiju nipošto im neće nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i dobro će im biti.' Nakon što im je Gospod to rekao, bi uzet na nebo te sjede zdesna Bogu. Oni pak odu te su posvuda propovijedali, a Gospodin je surađivao s njima i Riječ potvrđivao popratnim znamenjima. Amen."

On im nikada nije rekao da idu u sav svijet i osnuju biblijske fakultete niti im je rekao da dijele literaturu. Dakle, te su stvari u redu, ali ono što im je Isus rekao da čine bilo je da **PROPOVIJEDAJU EVANĐELJE** – da se drže RIJEČI - i da će ona pratiti znamenje. Prvi prvcati uvod kojeg imamo o načinu na koji se trebalo propovijedati Kraljevstvo Božje bilo je kad je On poslao dvanaesticu. U Mateju 10, 1 - 8 poslao ih je i uputio na ovaj način: "Dozavši dvanaesticu Svojih učenika, dade im vlast nad nečistim duhovima: da ih izgone i da iscjeljuju svaku bolest i svaku nemoć. A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi je Šimun koji se zove Petar, i Andrija, brat njegov; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej, carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej zvani Tadej; Šimun Kanaanićanin i Juda Iskariot, koji ga je izdao. Tu dvanaesticu pošalje Isus zapovjediivši im govoreći: 'Putem pogana nemojte hoditi i ni u jedan grad Samarijanaca nemojte ulaziti, nego pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova. Idući propovijedajte govoreći: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne iscjeljujte, gubave čistite, mrtve podižite, zloduhe izgonite. Besplatno ste primili, besplatno dajte.'" Ova je služba koju im je On dao zapravo bilo dijeljenje Njegove vlastite službe s njima jer u Mateju 9, 35 - 38 kaže: "I obilazio je Isus sve gradove i sela poučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o kraljevstvu i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć u narodu. Vidjevši mnoštvo, sažali se nad njima jer su bili iscrpljeni i raštrkani kao ovce koje nemaju pastira. Tada reče Svojim učenicima: 'Žetva je uistinu velika, ali je radnika malo. Molite, stoga, Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu Svoju.'"

Dakle, mnogi ljudi imaju ideju da su samo apostoli imali ovu službu koja im je bila dana od našeg Gospoda Isusa i tako, kad su oni umrli, služba je bila završena. To nije tako. Ovdje u Luki 10, 1 - 9 nalazimo da je u danima Njegovog kratkog zemaljskog boravka On već bio počeo davati Svojima snažne službe. "Nakon toga odredi Gospod i drugu sedamdeseticu te ih posla po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto kamo je kanio doći. I reče im: 'Žetva je uistinu velika, ali je radnika malo. Molite, dakle, Gospodara žetve da pošalje radnike u Svoju žetvu. Idite! Evo, Ja vas šaljem kao janjad među vukove. Ne nosite sa sobom ni novčarku, ni torbu, ni obuću, i nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovoj kući!' Bude li tko ondje sin mira, počinut će na njemu mir vaš; ako li ne, vratit će se k vama. U toj kući ostanite. Jedite i pijte ono što vam daju: ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete te vas prime, jedite ono što stave pred vas. Iscjeljujte bolesnike koji su u njemu; i recite im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje.'"

Tko bi se usudio poreći moćnu Filipovu službu? Tko bi se usudio preći moćne službe Ireneja, Martina, Kolumbana, Patrika i bezbrojnog mnoštva drugih koji su na sebi imali Božje pomazanje?

Da, biblijski je put pravi put otvorenih vrata. I želim tome dodati svoje svjedočanstvo. Razlog što to moram učiniti je zato što mogu jedino govoriti sa sigurnošću po pitanju onoga što je Bog učinio u mom vlastitom životu. Tako ako ćete mi oprostiti osobnu opasku ovdje, reći ću vam kako sa sigurnošću znam da je Isus isti jučer, i danas i zauvijek i da je sila Božja još uvijek dostupna onima koji će vjerovati i primiti.

Tijekom mog misionarskog putovanja u Južnu Afriku, Bog je tako blagoslovio da kad sam došao u Durban jedino mjesto koje bi ikako moglo primiti ljude bio je ogromni hipodrom koji je drugi po veličini na svijetu. Mnoštvo je debelo premašilo 100,000. Da bi održavali zakon i red morali su podići ograde da odvoje različita plemena. Postavili su stotine policajaca da održe svjetinu mirnom. Te su gladne duše došle miljama iz daleka. Kraljica iz Rodezije je došla s vlakom od 27 putničkih vagona prekranih afričkim domorocima. S mukom su došli preko polja i planina donoseći mnogo i mnogo milja na svojim leđima nekog voljenog koji je trebalo pomoć. Cijela je zemlja bila uskomešana silnim djelima koja je Duh Sveti očitovao.

Jedno se poslijepodne kad sam počeo propovijedati jedna od tisuće muslimana popela na binu. Dok je stajala preda mnom jedan je misionar muslimanima počeo nježno preklinjati Gospoda: "O, za tu dragocjenu dušu. O, za tu dragocjenu dušu." Godinama i godinama je bio tamo i prema njegovom vlastitom svjedočanstvu vidio je samo JEDNOG muslimana da je došao primiti Isusa Krista kao Spasitelja. Oni su prvobitno bili Medijci – Perzijanci čiji se zakoni ne mijenjaju. Tako ih je teško pridobiti. Čini se da je među njima zakon "jednom musliman, uvijek musliman". Pa, dok je ona stajala preda mnom, počeo sam govoriti njoj i svim tim tisućama preko tumača. Rekao sam: "Nije li tako da su vam misionari govorili o ISUSU koji vas je došao spasiti?" Trebali ste vidjeti ljude kako jedni druge gledaju kad sam to rekao. Zatim, kad su odgovorili da je to točno, nastavio sam i rekao: "Ali jesu li vam misionari čitali iz ove Knjige (držao sam svoju Bibliju u zraku da je vide) da je taj isti Isus moćni iscjelitelj i da će živjeti u Svojim ljudima kroz doba dok ponovo ne dođe uzeti ih k Sebi? Jesu li vam rekli da zbog tog istog Duha u njima koji je bio u Isusu da će oni moći činiti silna djela kao što je i Isus činio? Jesu li vam rekli da možete biti iscijeljeni isto kao što možete biti spašeni? Koliko bi vas voljelo vidjeti ovog istog Isusa kako se spušta među nas i čini iste stvari koje je činio kada je davno bio ovdje na zemlji?" Svi su oni željeli to. To je bila jedna stvar oko koje su se zasigurno slagali.

Zatim sam nastavio: "Ako će Isus Svojim Duhom učini ono što je učinio kad je bio na zemlji, hoćete li onda vjerovati Njegovoj Riječi?" A tu je bila ta muslimanka ispred mene. Duh se počeo pokretati kroz mene.

Rekao sam joj: "Dakle, ti znaš da te ja ne poznam. Ne mogu čak govoriti tvojim jezikom." Priznala je to. Rekao sam: "Što se tiče tvog iscjeljenja, znaš da to ne mogu učiniti. Ali čula si poruku ovog poslijepodneva i razumjela me." Njezin je indijski tumač odgovorio umjesto nje da je razumjela jer je pročitala Novi zavjet.

Dakle, muslimani Abrahamovi potomci. Vjeruju u jednog Boga. Ali odbacuju Isusa kao Sina Božjeg i umjesto Njega su uzeli Muhameda kao Njegovog proroka. Kažu da Isus nije nikada umro i ponovo ustao. To ih uče njihovi svećenici i oni to vjeruju.

Rekao sam: "Ali Isus jest umro i ponovo ustao. Poslao je Svog Duha natrag na crkvu. Taj Duh koji je bio u Njemu isti je istijani Duh koji je sada u crkvi i On može i hoće proizvesti ono što je Isus proizveo. Rekao je u Ivanu 5, 19 "Sin sam od sebe ne može činiti ništa, nego ono što vidi da čini Otac; jer što god On čini, to jednako i Sin čini." Dakle, ako Isus dođe i otkrije mi što je tvoj problem ili zašto si ovdje - ako mi On može reći što je tvoja prošlost, zasigurno možeš vjerovati za budućnost?"

Rekla je preko svog tumača: "Da, mogu."

Rekao sam: "U redu, neka bi On to učinio."

Ti su muslimani pozorno promatrali. Svi su se naginjali prema naprijed da vide što će se dogoditi.

Tada je progovorio Duh Sveti: "Tvoj je muž nizak, krupan čovjek s crnim brkovima. Imaš dvoje djece. Prije oko tri dana bila si kod doktora i on te je pregledao. Imaš cistu na maternici."

Pognula je svoju glavu i rekla: "To je istina."

Pitao sam je: "Kako to da si došla k meni kršćaninu? Zašto nisi otišla svome muslimanskom proroku?"

Rekla je: "Mislim da mi ti možeš pomoći."

Rekao sam: "Ja ti ne mogu pomoći, ali ako primiš Isusa Krista kao svoga Spasitelja On koji je sada ovdje i zna sve o tebi, On će ti pomoći."

Rekla je: "Prihvaćam Isusa kao svoga Spasitelja."

To je bilo to. Bila je iscijeljena i tog je dana oko deset tisuća muslimana došlo Kristu jer je Evandjelje bilo propovijedano i u Riječi i u snazi. Bog nikad nije rekao čovjeku da radi trideset godina i ništa ne požanje. Dao nam je otvorena vrata Riječi i sile i to je ono što bismo trebali koristiti. To je ono što je Pavlu dalo njegovu veliku i učinkovitu službu. 1. Korinćanima 2, 4: "Moj govor i moje propovijedanje nije bilo u uvjerljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage."

Poslušajte me sada. Tijekom ovog istog putovanja dok sam se ukrcavao na avion u New Salisburyju u Rodeziji vidio sam skupinu od njih četvero s američkim putovnicama. Otišao sam do njih i rekao: "Pozdrav, vidim da imate američke putovnice. Putujete li negdje?"

Mladić mi je odgovorio: "Ne, svi smo mi misionari ovdje."

"Kako lijepo," odgovorio sam. "Jeste li nezavisni ili radite s nekom organizacijom?"

"Mi smo metodisti. Došli smo iz Wilmorea u Kentuckyju," rekao je.

"Dobro, to je skoro u mom dvorištu," odgovorio sam.

"Niste valjda onaj brat Branham koji dolazi od tamo, jeste li?"

Rekao sam: "Jesam, to je točno."

To ga je izliječilo. Nije htio više ništa reći – a kako su se on i te tri djevojke samo međusobno pogledavali. Stoga sam rekao: "Samo trenutak sine, htio bih razgovarati sa svima vama o nekim načelima budući da vidim da smo svi mi kršćani i ovdje smo s velikom svrhom. Dakle, kažete da ste sve četvero ovdje dvije godine. Možete li u Ime Isusovo reći da možete uprijeti prstom u jednu dušu za koju znate da ste pridobili za Gospoda?" Nisu to mogli učiniti.

"Ne želim vas povrijediti, djevojke," rekao sam, "ali sve biste trebale biti kod kuće pomažući svojim majkama sa suđem. Nemate što raditi vani na terenu osim ako ste ispunjene Duhom Svetim i propovijedate istinsko Evandjelje u pokazivanju snage Duha Svetoga. Ako ne vidite rezultate za koje je Isus rekao da ćete vidjeti i to je radi toga što ne propovijedate istinsko Evandjelje."

Dopustite mi da idem korak dalje, i pokažem vam kako može biti na misionarskom terenu. Ne kažem da je sve ovako, ali bojim se da previše toga jeste. Dok sam bio na ovom istom putovanju i obilazio oko Durbana s gradonačelnikom vidio sam domorodca s privjeskom oko njegovog vrata i nosio je idola. Pitao sam svog prijatelja za što je taj privjesak i on je rekao da kad domorodac prigrlji kršćanstvo na njega stave privjesak. To me je uistinu iznenadilo jer je ovdje bio čovjek koji se nazivao kršćaninom i nosio je taj idol, pa sam pitao kako je to moguće.

On je rekao: "Govorim njegov jezik. Odimo tamo i razgovarajmo s njim."

Tako smo otišli tamo i gradonačelnik je nastupio kao moj tumač. Pitao sam domoročana je li kršćanin?

On je potvrdno da uistinu jest kršćanin.

Onda sam pitao zašto nosi idola ako je kršćanin.

Odgovorio je da je to idol kojeg je nosio njegov otac i on mu ga je ostavio. Kada sam mu rekao da nijedan kršćanin ne bi trebao nositi idole, odgovorio je da je ovaj idol bio od velike koristi njegovom ocu. Zanimalo me kako, a on je rekao da je jednog dana njegovog oca vrebao lav, tako je on zapalio vatru i govorio idolu onako kako ga je naučio vrač. Lav je otišao. Priopćio sam u da je vatra bila ta koja je otjerala lava budući da vatra plaši sve divlje životinje. Nikada neću zaboraviti njegov odgovor. Rekao je: "Pa, ovako je: ako Amoyah (Duh) iznevjeri, onda ovaj idol neće."

(Detaljan izvještaj o pohodu brata Branhama u Afriku možete naći u knjizi "Prorok posjetio Južnu Afriku".)

To je gotovo sva snaga koju kršćanska mnoštva imaju jer im Riječ nije bila donesena izvornim otvorenim vratima Pedesetnice.

Sad se vraćamo otvorenim misionarskim vratima filadelfijskog doba. Ono nije imalo otvorena vrata sile koja je trebalo imati. Primijetite, On u istom stihu spominje ova otvorena vrata. Kaže: "Malena je tvoja snaga." To je točno. U tom je dobu nedostajala SILA Duha. Riječ se dobro propovijedala. Itekako je mogla duše učiniti mudrim za spasenje. Ali nedostajala je velika Božja sila koja je pokazivala Njegova silna djela, koja je ogolila Njegovu mišicu za njegove, osim među raspršenim skupinama. Ipak, slava Bogu, rasla je i povećala se od onoga što su imali u reformaciji.

U ovom je dobu izašao čovjek kojeg često nazivamo ocem misionarstva. William Carey, seoski postolar koji je bio pastor u Particular Baptističkoj crkvi u Moultonu u Engleskoj, snažno je potaknuo propovijedanjem o tome "nije li zapovijed dana apostolima da poučavaju sve narode bila obvezavajuća svim budućim propovjednicima do svršetka svijeta budući da vidimo da je popratno obećanje bilo istog razmjera". Protiv njega su se borili kalvinisti koji su otišli u krajnost doktrine izabranja vjerujući da će svi koji će biti spašeni BITI spašeni i da bi misionarsko djelovanje bilo protiv djelovanja Duha. Ali je Andrew Fuller pomogao gospodinu Careyju svojim propovijedanjem i skupljanjem priloga. Njihov je učinak bio takav da je 1792. oformljeno udruženje za širenje Evanđelja svim narodima. Ovo je udruženje slalo Careyja koji je bio očito blagoslovljen od Boga u pridobivanju duša u Indiji. 1795. je potaknuto kršćanstvo oformilo Londonsko misionarsko društvo za koje dobro znamo da je prikupilo milijune funti i tijekom godina poslalo tisuće misionara da ostvare želje Gospoda. Duh se Božji kretao i vrlo je lako da su "druge ovce" bile žudnja srca tih usrdnih vjernika.

"Postavio sam pred tobom vrata otvorena." Želim ponovo pogledati ove riječi. Ovaj put, iako ih neću odvojiti od misionarstava, donijet ću vam misao koja vodi duboko u posljednje doba. Kao što sam već rekao, ovo se doba pretapa u posljednje doba. U ovom je dobu Isus rekao: "Dolazim uskoro," (11. stih) i od posljednjeg doba On će "djelo dovršiti i skratiti u pravednosti: po kratkom će postupku Gospod na Zemlji djelo izvršiti." Rimljanima 9, 28. Primijetite kako ide ovaj stih Otkrivenja 3, 8 - "otvorena vrata – malena snaga – Riječ, Ime". Ta otvorena vrata imaju veze sa sve troje. Dakle, što označavaju vrata? U Ivanu 10, 7 kaže: "Stoga im Isus ponovno reče: 'Zaista, zaista, kažem vam: JA SAM VRATA OVCAMA.'" To je točno: "JA JESAM" JE vrata ovcama. Dakle, ovo nije samo neobičan izraz. To je zapravo tako. Primijetite u Ivanu 10 kad Isus daje ovu usporedbu On Sebe naziva pastirom. Zatim se naziva vratima. A to je ono što je pastir ovcama. On je zapravo njihova vrata.

Kad sam bio preko na istoku vidio sam da bi noću pastir skupio sve svoje ovce zajedno. Stavio bi ih u ovčinjak. Zatim bi ih prebrojao. Kad bi bio siguran da su sve unutra, legao bi u otvorena vrata ovčinjaka i doslovce postao vrata ovčinjaka. Nitko ne bi mogao ući ili izaći osim po njemu. On je bio vrata. Sljedećeg dana dok sam se s prijateljem vozio u džipu, primijetio sam da je jedan pastir počeo voditi svoje stado u grad. Sav je promet odmah stao da bi ovce mogle proći. Dakle, gradovi preko na istoku nisu kao što su ovdje. Mi držimo svu svoju trgovačku robu unutra, ali tamo je to poput velike farmerske tržnice sa svim proizvodima na pločniku da bi prolaznici vidjeli i kupili. Pomislio sam: "O, evo gdje počinje metež. Sačekaj dok te ovce vide svu tu hranu tamo vani." Ali dok je pastir išao ispred te su ovce samo točno slijedile baš svaki korak. Pogledale bi sve te poslastice, ali ni jedna ovca nije dotakla ni jednu stvar. O, da sam samo znao njihov jezik, sam bih zaustavio promet i propovijedao im propovijed o onome što sam upravo bio vidio.

Kad ste ovce koje pripadaju Velikom Pastiru, vi točno slijedile svaki Njegov korak upravo kao što su činile te ovce. Nećete biti u kušnji da skrenete zbog nekog velikog cvijeta crkve ili slušate glas nekog doktora teologije, doktora znanosti ili doktora prava, već ćete ostati s Pastirom. Biblija kaže da ovce poznaju Njegov glas i idu za NJIM, ali će ih glas stranca samo potaći da pobjegnu i otrče za svojim istinskim Pastirom. Slava Bogu!

Ali to nije bilo sve što sam vidio i naučio tamo preko. Jednog sam dana počeo razmišljati o tome kako sam bio vidio ljude vani na poljima kako pasu različite vrste životinja. Jedan bi momak

čuvao neke svinje, drugi neke koze, drugi neke deva, drugi neke mazge itd. Stoga sam pitao prijatelja koji je živio tamo kako nazivaju te ljude. "O," odgovorio je, "oni su pastiri."

Nisam to mogao prihvatiti. Rekao sam: "Ne misliš valjda reći da su oni SVI pastiri. Pastiri pasu samo ovce, zar ne?"

"Ne," rekao je, "pastir je čoban ili stočar, tako bilo tko tko vodi životinje na pašu je pastir."

Pa, to me je iznenadilo. Ali sam primijetio razliku između tih čobana i onih koji su se brinuli za ovce. Kad je došla noć svi su drugi osim pastira ovaca ostavili svoje životinje u poljima i otišli kući. Pastir je svoje ovce uzeo sa sobom i stavio ih u ovčinjak te zatim legao i postao vrata ovcama. O, slava Bogu, naš nas Pastir nikada ne napušta niti ostavlja. Kad dođe noć ja želim biti u Njegovom ovčinjaku. Ja želim biti pod Njegovom skrbi.

Dakle, možemo vidjeti da JE ISUS VRATA. On je vrata ovcama. I primijetite da sada govori o VRATIMA KOJA SE OTVARAJU. Što je to nego otkrivenje Njega? A to se Otkrivenje otvara da nam donese *Snagu*, da prosvijetli Riječ i proslavi Njegovo Ime. Upravo je posred dva posljednja doba Otkrivenje Božanstva Isusa Krista procvjetalo pred nama. Da, znali smo da je On Bog. Kako bi inače On mogao biti naš Spasitelj? Ali znati da je On bio SAM BOG ILI JEDINI BOG, da je bio Alfa i Omega, da je ovaj "Isus bio I GOSPOD I KRIST" – ŠTO GA ČINI GOSPODOM ISUSOM KRISTOM, OCEM, SINOM I DUHOM SVETIM, SVE JEDNA OSOBA – to je bilo izgubljeno od prvih crkvenih doba, ali sada to ponovo vidimo. Otkrivenje o tome TKO JE ON BIO bilo se vratilo. Uistinu, Božanstvo nije troosobni Bog s jednom osobnošću jer je za osobu potrebna osobnost. Ako postoji JEDNA osobnost, ne postoji nego jedna osoba. Ali oni koji vjeruju u tri osobe imaju Božastvo od tri boga i krivi su za kršenje prve zapovijedi.

Ali se otkrivenje Božanstva vratilo. Istinska crkva sada može ponovo graditi u snazi. Nakon sveg ovog vremena ona konačno zna tko je njezin Gospod. Ponovno KRSTIMO U IME GOSPODA ISUSA upravo kao što su to činili na Pedesetnici.

Dopustite mi da vam kažem o snu danom od Boga kojeg sam imao o trojednom krštenju. Ovo nije bila vizija, već san. Znae, siguran sam, da je jedan od blagoslova crkvenih doba bio primati sne po Duhu Svetom, baš isto kao što netko može primati vizije. Bilo je to oko tri sata jednu subotu ujutro. Upravo sam bio ustao da Josipu donesem da popije vode. Kada sam legao odmah sam zaspao i usnuo ovaj san. Vidio sam jednog čovjeka za koga sam pretpostavljao da je moj otac. On je bio veliki, krupni krštan čovjek. Također sam vidio ženu koja je trebala biti moja majka, ali nije izgledala kao ona kao što ni čovjek nije izgledao kao moj otac. Taj je čovjek je bio vrlo opak prema svojoj ženi. Imao je veliku toljagu s tri ugla na njoj. Znae da kad uzmete cjepanicu i kad je stavite na jedan kraj i pogodite sjekirom dobijete trougaoni klinasti komad drva za ogrjev. Bila je takva. Uzeo bi tu toljagu i udarao je njome te ju oborio. Dok bi tamo ležala plačući, on bi hodao uokolo s izbačenim grudima, a na njegovom je licu bio tako ponosan, hvalisav izraz da je izgledalo da ga je činilo vrlo ponosnim i zadovoljnim tući jadnu malu ženu. Svaki put kad bi pokušala ustati on bi je udario. Nije mi se sviđalo to što je on činio, ali dok sam razmišljao da ga zaustavim, pomislio sam: "Ne mogu zaustaviti tog čovjeka – prevelik je. A i navodno je moj otac." Ali duboko unutra sam znao da on nije bio moj otac i znao sam da ni jedan muškarac nema pravo tako postupati prema ženi. Prišao sam mu i zgrabio ga za ovratnik te ga okrenuo i rekao: "*Nemaš pravo udarati je!*" A kad sam to rekao moji su mišići narasli i izgledao sam poput diva. Čovjek ih je vidio i tada me se preplašio. Rekao sam: "Udari je ponovno i imat ćeš posla sa mnom." Oklijevao je udariti je ponovno i tada me je san napustio.

Probudio sam se odmah nakon sna. Pomislio sam kako je to bilo neobično. Pitao sam se zašto sam sanjao o toj ženi kad je iznenada On došao i obznanila mi se Božja prisutnost i od Njega je došlo tumačenje sna. (Dakle, vi ljudi znate da ne samo da sam vam točno tumačio snove, već sam vam mnogo mnogo puta rekao što ste sanjali tako da mi uopće niste morali reći.) Žena predstavlja svjetsku crkvu danas. Ja sam bio rođen upravo u tom neredu - neredu u kojem se ona nalazi. Ona je trebala biti nekakva majka (ona je majka bludnicâ). Njezin su muž denominacije koje vladaju njome. Trougaona klada je lažno trojedno krštenje u trojstvo. Svaki put kad je počela ustajati (to

znači da su zajednice počeli prihvaćati istinu) on bi je ponovo oborio dolje tom lažnom doktrinom. On je bio tako velik da sam ga se isprva bojao, ali kad sam mu se suprotstavio otkrio sam da imam velike i snažne mišiće. Bili su to MIŠIĆI VJERE. Ishod sna je bio da "budući da je Bog sa mnom i da mi može dati takvu snagu, onda neka se zauzmem za nju protiv denominacijske sile svijeta i natjeram ga da je prestane udarati. "

Dakle, ne pokušavam izgraditi doktrinu na snu. Niti snom pokušavam potvrditi bilo koju doktrinu za koju se zalažem. Jedinstvo Božanstva je skroz od Postanka 1, 1 do Otkrivenja 22, 21. Ali su ljudi zaslijepljeni dogmom o trojstvu koja nije po Pismu i ta je dogma toliko opće prihvaćena da je pokušati vidjeti "Osobu Jednog Boga" skoro nenemoguće. Ako ljudi ne mogu vidjeti ISTINU o Božanstvu, nego se bore protiv nje, nikada ne mogu vidjeti ostatak istine jer JE OTKRIVENJE ISUS KRIST U SVOJOJ CRKVI I NJEGOVA DJELA USRED CRKVE ZA SEDAM DOBA. Jeste li to razumjeli? Dakle, siguran sam da razumijete.

"Malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju Riječ i nisi zatajio Moje Ime." Dakle, već smo spomenuli kako se snaga vraćala. Vraćala se. Snaga inkvizicije je bila oslabila. Ljudi su napustili svoje domovine i zahtijevali slobodu proslavljanja. Jaram hijerarhije se slamao. Vlada je uvidjela da je mudro ne braniti jedan segment protiv drugoga. Zapravo, ljudi dobrih namjera ali loše vođeni bili su voljni ratovati da obrane svoja religijska prava. Možda je najveći prikaz snage religije u ovom dobu bila činjenica da je, iako je Francuska pala u revoluciji, veliko veslijevsko probuđenje zadržalo revoluciju podalje od Velike Britanije i sačuvalo je da bude instrument u Božjoj ruci mnogo slavnih godina.

Propovijedanje Riječi nikad nije bilo veće. Kao što je Sotona podigao svoje horde slobodnih mislilaca, kao što su ustali začetnici komunizma, kao što su liberalni teolozi proširili svoju prljavu robu, Bog je podigao moćne ratnike vjere i najveća djela kršćanske literature, učenja i propovijedanja došlo je iz ovog razdoblja. Nikad nitko nije bio ravan njegovim propovjednicima i učiteljima, i nikad neće biti. Spurgeoni, Parkeri, McClareni, Edwardi, Bunyani, Meulleri, Brainardi, Barnei, Bishopi, svi su došli iz ovog razdoblja. Propovijedali su, poučavali i pisali Riječ. Proslavili su Njegovo Ime.

SUD LAŽNOG ŽIDOVA

Otkrivenje 3, 9: "Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim."

Dakle, odmah možemo primijetiti da je ovaj problem lažnog Židova ili lažnih vjernika već postojao u drugom dobu. Ovi koji su se lažno nazivali Židovima pojavili su se odmah nakon prvog izlijevanja prvog doba i sada se ponovno pojavljuju u drugom dobu nakon reformacije. Teško da je to slučajnost. Uistinu, to nije slučajnost. To je Sotonino načelo. To načelo je organizirati i tvrditi da je izvorno i stoga imati pravo na posebna prava i privilegije. Dopustite mi da vam pokažem. Tamo nazad u smirnijskom dobu ovi su ljudi lagali i rekli da su zapravo Židovi (ili vjernici), a nedvojbeno nisu bili. Bili su iz sinagoge Sotonine. Bili su Sotonino organizirano mnoštvo jer smo u tom dobu vidjeli početak toga da propovjednici uzimaju neopravdano vodstvo nad svojom braćom propovjednicima. (Biskupi postavljeni u općinama, nad starješinama). Sljedeća stvar koju smo vidjeli bilo je da je u trećem dobu nedvojbeno postojalo mjesto zvano "Sotonino prijestolje". To nam je doba dalo vjenčanje crkve i države. S moći države iza sebe, crkva je bila doslovce fizički nepobjediva. Ali Bog je slomio to uporište usprkos moći države i reformacija je donijela veliko svjetlo. Ali što se dogodilo? Luterani su se organizirali i udružili se s državom i ponovo vidimo Sotoninu sinagogu očitovanu u ovom šestom dobu. Dakle, naravno, ova sinagoška skupina ne bi rekla da su oni od Sotone. Ne, nikako. Oni kažu da su od Boga. Ali lažu. Jer onaj koji je istinski Židov (to je ono što su oni tvrdili da jesu) je onaj koji je Židov iznutra – u Duhu. Stoga, dakle, ako su lažni Židovi to znači da su oni kao što Juda 19 kaže, "NEMAJU Duha". Djeca Božja su rođena

od Duha. Ovi nemaju Duha i stoga NISU djeca Božja. Bez obzira koliko usrdno protestirali i koliko daleko idu da pokušaju dokazati da jesu. Oni su MRTVI. Oni su djeca organizacije i nedostaju istinski plodovi. Sagrađeni su na svojim vlastitim crkvenim vjerovanjima, dogmama i doktrinama i istine nema u njima jer su uzdigli svoje vlastite naume iznad Božje Riječi.

Dopustite mi da vam pokažem što sam cijelo vrijeme pokušavao poučavati o dva trsa koja dolaze iz dva različita duha. Ovaj put uzmite primjer Isusa i Jude. Isus je bio Sin Božji. Juda je bio sin propasti. Bog je ušao u Isusa. Sotona je ušao u Judu. Isus je imao potpunu službu Duha Svetoga jer: "Kako je Isusa Krista iz Nazareta Bog pomazao Duhom Svetim i snagom, i kako je On prošao čineći dobro i iscjeljujući sve kojima je ovladao đavao; jer Bog bijaše s njim." Djela apostolska 10, 38. Kaže: "A ubrajao se (Juda) među nas i imao UDIO u ovoj službi," Djela apostolska 1, 17. Matej 10, 1: "Doznavši dvanaestoricu Svojih učenika, dade im vlast nad nečistim duhovima: da ih izgone i da iscjeljuju svaku bolest i svaku nemoć."

Taj je duh koji je bio u Judi išao točno kroz Isusovu službu. Onda su obojica došli do križa. Isus je obješen na križ rado dajući Svoj život za grješnike i predao je Svoj Duh Bogu. Njegov je Duh otišao Bogu i zatim je izliven u crkvu na Pedesetnici. Ali se Juda objesio i njegov se duh vratio Sotoni, ali nakon Pedesetnice taj se isti duh koji je bio u Judi vratio lažnom trsu koji raste upravo zajedno s istinskim trsom. Ali primijetite Judin duh nikada nije došao na Pedesetnicu. Nikada nije uzimao da primi Duha Svetoga. Nije mogao. Ali za čim je taj Judin duh išao? Išao je za kesom zlata. Kako je volio novac. Još uvijek voli novac. Ako ide okolo u ime Isusa čineći silne stvari i održavajući velike skupove još uvijek materijalističkim konceptom zarađuje više novca, građevina i obrazovanja i svega. Samo promatrajte taj duh koji je na njima i nemojte biti zavarani. Juda je išao okolo kao jedan od dvanaestorice i također je činio čudesa. Ali NIJE imao Duha Božjeg kao svoga. On jest imao službu. Nikada nije došao na Pedesetnicu budući da nije bio istinsko sjeme. Nije bio istinsko dijete Božje. Ne, nikako. I tako je upravo sada u sinagogi Sotoninoj. Nemojte biti zavarani. Nećete biti zavarani ako ste od samih izabranih. Isus je rekao da nećete biti zavarani.

Da, ovi ljudi kažu da su kršćani, ali nisu.

"Učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim." 1 Korinćanima 6, 2: "Ne znate li da će sveti suditi svijetu?" Neće samo dvanaestorica apostola biti na dvanaest prijestolja sudeći dvanaest plemena Izraelovih, već će i sveti suditi svijetu. Tada će ovi koji tvrde da pripadaju Bogu i tvrde da ih Bog ljubi točno otkriti tko je dijete Božje i koga Sin ljubi. Da, dolazi taj dan kad će se to očitovati. Ovi koji sada u određenoj mjeri vladaju svijetom i koji će tijekom posljednjeg doba izgraditi lik zvijeri pomoću kojeg će zapravo vladati svijetom, jednog će dana biti poraženi kada Isus dođe sa Svojim svetima suditi svijetu u pravednosti. To je točno ono što smo vidjeli u Mt. 25 kada će "svi" oni koji su propustili prvo uskrsnuće stati pred Suca i Njegovu nevjestu.

HVALOSPJEV I OBEĆANJE

Otkrivenje 3, 10: "Budući da si očuvao Riječ o Mojoj postojanosti, i Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji."

Što On misli pod "Riječju o Njegovoj postojanosti"? Hebrejima 6, 13 - 15: "Ta kad je ono Bog Abrahamu davao obećanje, budući da se nije imao kime većim zakleti, zakleo se samim Sobom, rekavši: "Uistinu ću te blagoslovom blagosloviti i neizmjerne ću te umnožiti. I tako je on strpljivošću zadobio obećanje." Vidite, Duh govorio o Riječi Božjoj koja nam je dana. Čekanje na ispunjenje te Riječi zahtijevalo je postojanost kao i u slučaju Abrahama. Bio je postojan kao da Nevidljivoga gleda. Bio je postojan i zatim se Riječ naposljetku ispunila. Ovo je način na koji Bog svoje ljude uči postojanosti. Pa, kad bi On ispunio Svoju Riječ u fizičkim očitovanjima istog trenutka kada se pomolite, ne biste se nikada naučili postojanosti već biste postali čak i više

nepostojani s životom. Dopustite mi da vam ovu istinu pokažem čak i potpunije izloženu. Hebrejima 11, 17: "Vjerom je Abraham, kušan, prinio Izaka. Jedinorođenca je prinosio on koji je primio obećanja (Riječ Božju)." Eto: Abraham je bio kušan NAKON što je primio Riječ obećanja. Većina misli da čim se mi pomolimo u Isusovo Ime nad dobrim Božjim obećanjima da ne može biti kušnje. Ali ovdje kaže da je Abraham bio kušan nakon što je primio obećanje. To je potpuno točno prema psalmisti koji ukazuje na Josipa, 105, 19: "Do vremena kad je došla njegova riječ, riječ Jahvina ga je kušala." Bog nam daje najveća i dragocjena obećanja. Obećao je ispuniti ih. Hoće. Ali od vremena od kad se mi pomolimo do vremena kad dobijemo odgovor moramo naučiti primiti postojanost u svoje duše jer jedino u postojanosti posjedujemo život. Neka bi nam Bog pomogao da naučimo ovu lekciju kao što znamo da su se ljudi ovog šestog doba naučili postojanosti. Čitamo povijest o životima ovih velikih kršćana, kakav kontrast vidimo između njihovih života i naših jer su oni bili tako postojani i tihi, a danas smo mi praktički obuzeti prenepostojanošću i žurbom.

Nastavlja im govoriti: "Budući da si uzeo Moju Riječ i živio je i time postao postojan, Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji." Sada ovdje ponovno vidimo preklapanja dvaju doba jer je ovo obećanje povezano s krajem poganskog razdoblja koje kulminira u velikoj nevolji.

"Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji." Ovaj stih nije izjava da će istinska crkva ići u i kroz nevolju. Kad bi to značilo to, to bi bilo rečeno. Ali kaže: "Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje." Ova je kušnja točno poput kušnje u Edenu. Bit će to vrlo privlačan prijedlog dan u izravnoj suprotnosti Božjoj zapovjedenjima Riječi i ipak, sa stajališta ljudskog umovanja, bit će to tako vrlo ispravno, tako prosvjetljujuće i životvorno da bi nasamarilo svijet. Jedino sami izabrani neće biti nasamareni. Kušnja će doći na slijedeći način. Ekumenski pokret koji je započeo na onome što se čini tako lijepim i blagoslovljenim načelom (ispunjavanje Kristove molitve da bi svi bili jedno) postaje tako politički jak da ona vrši pritisak na vladu da navede sve da joj se pridruže ili izravno ili kroz pridržavanje načela koja su ozakonjena u zakonu tako da nijedne skupine ljudi neće biti priznate kao stvarne crkve osim ako su pod izravnom ili neizravnom dominacijom ovog koncila. Male će skupine izgubiti povlastice, privilegije itd., dok ne izgube svu imovinu i duhovna prava kod ljudi. Na primjer upravo sada ako lokalno propovjedničko udruženje ne odobri u mnogim, ako ne većini gradova, ne može se unajmiti zgrada za vjerske službe. Za postati kapelanima u vojnim službama, bolnicama itd., sada je gotovo obvezno biti priznat kao prihvatljiv trojičarskim ekumenskim skupinama. Kako ovi pritisci rastu i hoće, bit će teže oduprijeti se jer oduprijeti se znači izgubiti privilegije. I stoga, mnogi će biti u kušnji da se slože jer će misliti da je bolje služiti Bogu javno u okviru ove organizacije nego uopće ne služiti Bogu javno. Ali griješe. Vjerovati đavoljoj laži jest služiti Sotoni iako ga možda želite nazvati Jahvom. Ali izabrani neće biti zavedeni.

Nadalje, izabrani neće samo biti očuvani, već dok ovaj pokret postaje "LIK PODIGNUT ZVIJERI", sveti će otići u uznesenju. A ovaj mali ugodan, simpatičan pokret koji je započeo u zajedništvu u Efezu postat će Sotonino čudovište koji kalja i zavodi cijeli svijet. Jer će crkveni sustav rimokatolika i protestanata u skupljanju upravljati sveukupnim bogatstvom svjetskog sustava i natjerati cijelu zemlju u svoju religioznu zamku ili će ih ubiti uskraćujući im privilegiju kupovanja i prodavanja čime bi zarađivali za život. Ovo će biti postignuto jednostavno jer su se bludničine kćeri skoro vratile k njoj. U međuvremenu je Rim stekao skoro sve zalihe zlata. Židovi imaju obveznice i sav vrijednosni papir. U pravo vrijeme bludnica će uništiti današnji novčani sustav povlačeći sav vrijednosni papir i zahtijevajući zlato. Bez zlata sustav pada. Židovi će biti u zamci i ući u savez i crkva bludnica će zavladata cijelim svijetom.

OBEĆANJE SVOJIMA

Otkrivenje 3, 11 - 12: "Gle, dolazim uskoro! Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac. Onoga tko pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga Svojega i odande neće više nipošto izići. Napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga, novog Jeruzalema koji silazi s neba od Boga Mojega, i Ime Moje novo."

Ne trebamo komentirati misao da On dolazi uskoro. Znamo da dolazi uskoro jer smo na kraju posljednjih dana, nismo li? Ali On nastavlja i kaže: "Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac."

Isus dolazi upravo usred vremena velike tjeskobe. I s Njegovim dolaskom je uskrsnuće. Mnogi se imaju dići iz prašine i ustati s onima koji su živi ali čekaju Njegov povratak. I njima će biti dani vijenci. Zašto? Jer su sinovi Božji. S Njim su kraljevi. S Njim kraljuju. To je ono što vijenac označava - kraljevanje i vladanje sa samim Velim Kraljem. To je obećanje svima onima koji pate s Njim ovdje na zemlji – svima onima koji su strpljivo ustrajali znajući da će ih Bog, pravedni Sudac, nagraditi. Oni koji su se svega odrekli za Njega i sve predali Njemu sjest će na Njegovo prijestolje i imati udio u Njegovom slavnom kraljevstvu.

O, imamo riječ za sve nas u ovom vremenu. Ona je čvrsto drži - ustraj. Nemoj odustati. Stavite na sebe svu bojnu opremu Božju – koristite svako oružje koje nam je On dao – koristite svaki dar koji nam je na raspolaganju i s radošću gledajte prema naprijed jer će nam dati vijenac On koji je Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.

Dakle, On ne daje samo vijence već kaže da će ovi u nevjesti biti učinjeni stupovima u hramu Boga. Ali što je hram Boga? Isus je govorio o Svom tijelu da je hram. Bilo je. Bilo je hram Boga. Ali sada kada smo mi Njegovo tijelo, istinska je crkva hram Boga po Duhu Svetom u nama. Dakle, one će pobjednika učiniti stupom u tom hramu. Ali što je stup? Stup je zapravo dio temelja jer podupire nadgradnju. Slava Bogu, to pobjednika stavlja upravo među apostole i proroke jer u Efežanima 2, 19 – 22 kaže: "Tako, dakle, niste više tuđinci i pridošlice, nego sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sami Isus Krist, u Kome sva građevina zajedno povezana raste u sveti hram u Gospodu, u Kojemu ste i vi zajedno ugrađeni za prebivalište Božje po Duhu." Da, taj 22. stih kaže sa smo zajedno ugrađeni s njima. Sve je prošlo kroz VRATA (Isusa) i dio je tog tijela ili hrama. Dakle, kad Bog stavlja čovjeka u hram kao stup i čini ga dijelom te skupine temelja, što On čini? On mu daje otkrivenje Riječi i otkrivenje Sebe jer je to točno ono što su imali apostoli i proroci. Mt. 16, 17. On je tu u toj Riječi. On tu stoji. Nitko ga ne može izvaditi.

Promislite o toj riječi "pobijedi". Ivan postavlja pitanje: "Tko je onaj koji pobijedi?" i odmah dođe odgovor, "onaj tko vjeruje da Isus jest Krist." On ne kaže da je pobjednik onaj koji vjeruje u "NEKOG" Isusa i u "NEKOG" Krista, već vjeruje da Isus JEST KRIST - JEDNA osoba - ne dvije. On je onaj koji je kršten u Ime Gospoda Isusa Krista.

Bog ovdje govori o Nevjesti. Želite li vidjeti još jednu sliku nje? Ona je u Otkrivenju 7, 4 - 17: "I čuh broj zapečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće zapečaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih: iz plemena Judinog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Rubenovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Gadovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Ašerovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Naftalijevog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Manašeovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Šimunovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Levijevog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Isakaravog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Zebulunovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Josipovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Benjaminovog, dvanaest tisuća zapečaćenih. Nakon toga pogledah, i gle: mnoštvo veliko što ga nitko izbrojiti ne može, iz svakog naroda, i plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem. Odjeveni su u bijele halje, a palme im u rukama; i viču jakim glasom: "Spasenje Onomu koji sjedi na prijestolju, Bogu našem, i Jaganjcu!" I svi anđeli što su stajali oko prijestolja i starješina i četiriju bića, padnu pred prijestoljem ničice i poklone se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnost, i čast, i moć i snaga Bogu našem u vijeke vjekova! Amen!" I upita me jedan od starješina: "Ovi odjeveni u bijele halje, tko su ti i odakle su došli?" A ja mu odvratih: "Gospodine, ti znaš." A on mi reče: "To su oni što su

došli iz velike nevolje i oprali halje svoje i izbijelili ih u krvi Jaganjčevoj. Zbog toga su pred prijestoljem Božjim i služe Mu dan i noć u Njegovom hramu; i Onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima. Neće više gladovati ni žeđati, neće se više obarati na njih sunce niti ikakva žega jer će ih Jaganjac, koji je posred prijestolja, pasti i voditi na žive izvore vode. I obrisat će Bog svaku suzu iz očiju njihovih." Isus je došao. On je zapečatio 144 000. Uzeo je 12 000 iz svakog plemena. Ali postoji druga skupina koja ne pripada u ovih 144 000 koja se vidi u stihovima 9 - 18. Tko su oni? Oni su u nevjesti uzetoj iz pogana. Pred Njegovim su prijestoljem dan i noć. Služe Mu u hramu. Oni su posebna brigada Gospodnja. Oni su Njegova Nevjesta.

Nevjesta ide gdje god je Ženik. On je nikada neće ostaviti. Ona nikada neće otići od Njega. Ona će s Njim dijeliti prijestolje. Bit će okrunjena Njegovom slavom i čašću.

I napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga. A što je Ime Boga? Pa, On je bio Bog s nama ili Emanuel, ali to nije bilo Njegovo dano ime. "Ti ćeš Mu dati Ime Isus." Isus je rekao: "Ja sam došao u Ime Svoga Oca i vi Me niste primili." Stoga, Ime Boga je ISUS jer je to Ime u kojem je On došao. On je GOSPOD ISUS KRIST. A koje ime žena uzima kad se udaje za muškarca? Uzima njegovo ime. Njegovo će Ime biti to koje će biti dano nevjesti kad je On uzme k Sebi.

Otk. 21, 1 – 4. "I vidjeh novo nebo i novu zemlju: jer su prvo nebo i prva zemlja prošli; ni mora više nema. I ja, Ivan, vidjeh Sveti grad, novi Jeruzalem: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica urešena za svoga muža. I začuh jak glas s neba kako govori: "Evo prebivališta Božjega s ljudima! On će prebivati s njima, a oni će biti narod Njegov; i sam će Bog biti s njima i biti Bog njihov. I obrisat će im Bog svaku suzu s očiju; i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti – jer prijašnje je prošlo." Kako divno. Ispunjena sva Božja divna obećanja. Sve će biti završeno. Promjena će biti gotova. Janje i Njegova nevjesta zauvijek utvrđeni u svim Božjim savršenstvima. Opisati to? Tko to može učiniti? Nitko. Razmišljati o tome? Sanjati o tome? Čitati što Riječ o tome kaže? Da, sve to može činiti, a ipak možemo znati samo sićušan dio toga dok to ne postane stvarnost u prvom uskrsnuću.

"I napisat ću na njemu Moje NOVO Ime." Moje novo Ime. Kada sve postane novo tada će On na Sebe uzeti novo Ime i to će Ime također biti Nevjestino Ime. Koje je to ime nitko se ne usuđuje nagađati. To bi moralo biti otkrivenje Duha dano toliko uvjerljivo da ga se nitko ne bi usudio poreći. Ali bez sumnje on će ostaviti to otkrivenje za dan kad On želi iznijeti to ime. Dosta je znati da će biti divnije nego što bi mi ikada mogli zamisliti.

ZAVRŠNO UPOZORENJE DOBU

Otkrivenje 3, 13: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Svako se doba završava s ovim istim upozorenjem. To je neprestana molba da crkve slušaju glas Gospoda. U ovom je dobu molba čak i upornija nego u prijašnjim dobima jer se u ovom dobu Gospodinov dolazak uistinu približio. Možda bi se pojavilo pitanje: "Ako nakon ovoga postoji drugo doba, čemu žurba?" Odgovor se nalazi u ovome. Posljednje će doba biti kratko – brzo djelo dovršetka. I ne samo da je to tako, već se uvijek mora sjetiti da u Božjim očima vrijeme tako brzo prolazi; da, tisuću je godina samo jedan dan. A ako On dolazi unutar nekoliko sati, kako On gleda na vrijeme, onda nas On zasigurno mora upozoriti sa svom hitnošću i Njegov glas mora neprekidno odjekivati u našim srcima da budemo spremni prije tog dolaska.

O, u svijetu ima toliko mnogo glasova - toliko mnogo problema i potreba koje traže pozornost, ali nikad neće biti glasa tako važnog i tako vrijednog slušanja kao glas Duha. Stoga: "Tko ima uho da čuje, neka čuje što Duh govori crkvama!"